

Spółeczna Szkoła Muzyczna II st. im. Witolda Lutosławskiego
w Warszawie

Wymagania edukacyjne

SKRZYPCE

dla zawodu muzyk 343602

Na podstawie program opracowanego przez mgr. Jana Pietkiewicza na podstawie
Szkolnego Programu Nauczania Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st.
im. M. Karłowicza w Katowicach
(autorzy: mgr Anna Szabelka, mgr. Leszek Sojka).

II. WYMAGANIA PROGRAMOWE I KLASYFIKACYJNE

KLASA I

TREŚCI NAUCZANIA

- korekta aparatu gry, jeśli jest konieczna, ze szczególnym zwróceniem uwagi na swobodę gry i rozluźnienie napięć
- utrwalanie zmian pozycji, swobodne poruszanie się między pozycjami, zwłaszcza w pozycjach wyższych
- doskonalenie równoczesnych dwudźwięków w dwóch oktavach detaché i po 2 legato – praca nad intonacją
- ćwiczenia biegłości lewej ręki
- świadome stosowanie techniki przygotowawczej
- pogłębianie wyrazowości gry poprzez odpowiednią realizację dynamiki, agogiki i frazowania
- umiejętność pracy domowej ucznia
- umiejętność uczenia się na pamięć
- sposoby pokonywania tremy i praca nad koncentracją
- zachęcanie ucznia do uczęszczania na koncerty, słuchania nagrań, poznawania i porównywania różnych interpretacji dzieł muzycznych

ROCZNE MINIMUM PROGRAMOWE

- Gamy i pasaże we wszystkich tonacjach w obrębie 3 oktav
- Dwudźwięki (tercje i sekty) w obrębie 2 oktav – w tempie wolnym
- 3 - 5 etiud – mogą być skróty, dla wybranego problemu
- Forma koncertująca
- 2 kontrastujące części sonaty
- Fantazja G. Ph. Telemanna na skrzypce solo (2 części kontrastujące)
- 2 utwory różne

PRZESŁUCHANIE ŚRÓDROCZNE

- Gama, pasaże, dwudźwięki
- 2 Etiudy – motoryczna i dwudźwiękowa – dopuszcza się wykonanie z nut
- 2 kontrastujące części sonaty

EGZAMIN PROMOCYJNY

- G. Ph. Telemann – Fantazja na skrzypce solo – 2 kontrastujące części
- Forma koncertująca
- Utwór dowolny

KLASA II

TREŚCI NAUCZANIA

- dalsza praca nad biegłością lewej ręki, tryle, ozdobniki

- frażolety naturalne i sztuczne
- doskonalenie dwudźwięków i akordów – intonacja
- umiejętność świadomego kształtowania dźwięku, zróżnicowanie barwy
- wrażliwość na frazowanie, różnorodność artykulacji, kulminacje, śmiałe różnice dynamiczne
- próby interpretacji utworu zgodnie z jego budową formalną, jak i charakterem epoki
- umiejętność opanowania pamięciowego dużych form cyklicznych
- wykorzystanie w praktyce wiedzy z zakresu formy i stylu utworu podczas samodzielnej pracy
- umiejętność współpracy z akompaniatorem i innymi członkami zespołu kameralnego – współtworzenie interpretacji utworu

ROCZNE MINIMUM PROGRAMOWE

- gamy i pasaże we wszystkich tonacjach w obrębie 3 oktaw; dwudźwięki – w tempie wolnym
- 3 - 5 etiud – również skróty
- 2 kontrastujące części sonaty
- G. Ph. Telemann – jedna z Fantazji (2 kontrastujące części) lub inny utwór na skrzypce solo
- 2 utwory różne
- Forma koncertująca

PRZESŁUCHANIE ŚRÓDROCZNE

- Gama, pasaże, dwudźwięki
- 2 Etiudy – motoryczna i dwudźwiękowa – dopuszcza się wykonanie z nut
- Sonata – 2 kontrastujące części

EGZAMIN PROMOCYJNY

- G. Ph. Telemann – Fantazja na skrzypce solo – 2 kontrastujące części
- Forma koncertująca
- Utwór dowolny

KLASA III

TREŚCI NAUCZANIA

- dalsze doskonalenie techniki instrumentalnej
- stosowanie różnych sposobów artykulacji i smyczkowania np. spiccato, staccato, sautillé, ricochet
- umiejętność samooceny wykonywanego utworu poprzez m. in. wykorzystywanie urządzeń audiowizualnych do rejestracji swoich występów i weryfikacji osiągnięć
- odpowiednie zachowanie się i prezentacja na estradzie, opanowanie tremy i koncentracja
- praca nad wyrazowością gry, nadanie jej indywidualnego charakteru
- próba samodzielnego opracowania utworu o średnim stopniu trudności

ROCZNE MINIMUM PROGRAMOWE

- gamy i pasaże we wszystkich tonacjach w obrębie 3 oktaw w tempie umiarkowanym
- dwudźwięki (tercje, seksty, oktawy)
- ćwiczenia w dwudźwiękach
- 3-5 etiud – również skróty
- Sonata
- Forma koncertująca
- Ph. Telemann – jedna z Fantazji lub inny utwór na skrzypce solo
- 2 utwory różne

PRZESŁUCHANIE ŚRÓDROCZNE

- Gama, pasaże, dwudźwięki
- 2 Etiudy – motoryczna i dwudźwiękowa – dopuszcza się wykonanie z nut
- Sonata – 2 kontrastujące części

EGZAMIN PROMOCYJNY

- G. Ph. Telemann – Fantazja na skrzypce solo – 2 kontrastujące części lub inny utwór na skrzypce solo o podobnym charakterze
- Forma koncertująca
- Utwór dowolny

KLASA IV

TREŚCI NAUCZANIA

- doskonalenie techniki prawej i lewej ręki
- uwrażliwienie na precyzję wykonawczą
- praca nad zróżnicowaniem wibracji oraz różnorodnością barwy dźwięku
- rozwój muzykalności i zdolności interpretacyjnych
- umiejętność zróżnicowania wykonania utworów w zależności od epoki i stylu utworu
- umiejętność samodzielnej pracy nad utworem o średniej skali trudności
- dalsze rozwijanie świadomej współpracy z innymi instrumentalistami (zespół kameralny, pianista), dbałość o zachowanie odpowiednich proporcji brzmieniowych, intonację, wspólną artykulację itd.

ROCZNE MINIMUM PROGRAMOWE

- gamy i pasaże we wszystkich tonacjach w obrębie 3 oktaw w tempie umiarkowanym; dwudźwięki
- 3 – 5 etiud lub kaprysów, mogą być skróty
- forma sonatowa
- Forma koncertująca

- G. Ph. Telemann – jedna z Fantazji lub J. S. Bach – Sonata lub Partita na skrzypce solo – 2 kontrastujące części
- 2 utwory różne

PRZESŁUCHANIE ŚRÓDROCZNE

- Gama, pasaże, dwudźwięki
- 2 Etiudy – motoryczna i dwudźwiękowa
- Sonata – 2 kontrastujące części

EGZAMIN PROMOCYJNY

- G. Ph. Telemann – Fantazja na skrzypce solo – 2 kontrastujące części lub J. S. Bach – Sonata lub Partita na skrzypce solo – 2 kontrastujące części
- Forma koncertująca
- Utwór dowolny

KLASA V

TREŚCI NAUCZANIA

- dalsze doskonalenie techniki prawej i lewej ręki
- rozwój kreatywności w interpretacji utworów – samodzielność pomysłów interpretacyjnych
- nadanie indywidualnego charakteru utworom – emocjonalny stosunek do wykonywanych dzieł
- poszukiwanie nowych form artystycznego wyrazu – otwartość na nowe propozycje artystyczne
- świadome i umiejętne wykorzystanie swojego potencjału muzycznego na scenie
- umiejętność korzystania z pomocy naukowych (n .p. literatura specjalistyczna, Internet, nagrania)
- aktywne uczestnictwo w życiu kulturalnym

ROCZNE MINIMUM PROGRAMOWE

- gamy i pasaże we wszystkich tonacjach w obrębie 3 oktaf w tempie umiarkowanym, □ dwudźwięki, ćwiczenia w dwudźwiękach
- 4 – 6 etiud lub kaprysów
- Sonata
- 2 koncerty cz. I lub III lub II i III (jeden na pamięć)
- G. Ph. Telemann – jedna z Fantazji lub J. S. Bach - Sonata lub Partita – 2 części
- 2 utwory różne

PRZESŁUCHANIE ŚRÓDROCZNE

- Gama, pasaże, dwudźwięki
- 2 Etiudy – motoryczna i dwudźwiękowa
- Sonata – 2 kontrastujące części

EGZAMIN PROMOCYJNY

- G. Ph. Telemann – Fantazja na skrzypce solo – 2 kontrastujące części lub J. S. Bach – Sonata lub Partita na skrzypce solo – 2 kontrastujące części
- Forma koncertująca
- Utwór dowolny

KLASA VI

TREŚCI NAUCZANIA

- ciągły rozwój techniki instrumentalnej
- przygotowanie do egzaminu dyplomowego szkoły II stopnia

ROCZNE MINIMUM PROGRAMOWE

- minimum programowe pokrywa się w tej klasie z programem egzaminu dyplomowego Szkoły Muzycznej II stopnia

EGZAMIN DYPLOMOWY

- Etiuda/kaprys
- S. Bach – 2 kontrastujące części z Sonat i Partit na skrzypce solo lub Chaconne
- Sonata – 2 kontrastujące części
- Utwór dowolny
- Forma koncertująca

III. KRYTERIA OCENIANIA

Cele oceniania wewnątrzszkolnego:

- Poinformowanie ucznia o jego osiągnięciach edukacyjnych.
- Dostarczenie nauczycielom i rodzicom informacji o uzdolnieniach i postępach ucznia.
- Motywowanie ucznia do dalszej pracy i doskonalenia się.
- Lepsza organizacja pracy nauczyciela i dobór odpowiednich metod dydaktyczno-wychowawczych.
- Osiągnięcia ucznia, jego wiadomości i umiejętności wynikające z wymagań podstawy programowej oceniane są w drodze występów publicznych, przesłuchań śródrocznych, przesłuchań technicznych, praktycznych, egzaminów promocyjnych i końcowych.

Kryteria podlegające ocenie:

- intonacja
- wrażliwość na jakość dźwięku
- muzykalność
- umiejętności techniczne
- aparat gry
- pamięciowe opanowanie utworów

- zgodność z tekstem
- pilność i systematyczność pracy ucznia
- odporność psychiczna
- uczestniczenie ucznia w życiu szkoły i środowiska

Oceny klasyfikacyjne ustala się w stopniach, przy wykorzystaniu pomocniczej skali punktowej:

Ocena celująca (6) 25 punktów – uczeń opanował materiał na daną klasę w sposób celujący, gra bezbłędnie technicznie i interesująco od strony muzycznej, aktywnie uczestniczy w życiu muzycznym szkoły i środowiska lokalnego.

Ocena bardzo dobra (5) 21-24 punkty – uczeń opanował materiał danej klasy, gra bardzo dobrze pod względem technicznym, muzycznym i aparatowym, aktywnie uczestniczy w życiu muzycznym szkoły.

Ocena dobra (4) 16-20 punktów – uczeń opanował materiał danej klasy, gra poprawnie technicznie i muzycznie ale z małymi usterkami.

Ocena dostateczna (3) 13-15 punktów – uczeń słabo opanował minimum programowe danej klasy, gra z niedociągnięciami technicznymi i muzycznymi.

Ocena dopuszczająca (2) 11-12 punktów – uczeń nie opanował całego materiału danej klasy, gra z wyraźnymi brakami technicznymi i muzycznymi. Taka ocena uzyskana na koniec I semestru powinna być dla ucznia sygnałem alarmowym. Przy intensywnej pracy może i powinien nadrobić braki. Ocena ta uzyskana na egzaminie promocyjnym skutkuje skreśleniem z listy uczniów.

Ocena niedostateczna (1) do 10 punktów – uczeń nie opanował materiału danej klasy i nie rokuje żadnych nadziei na dalszy rozwój techniczny i muzyczny.

Kryteria oceny uczniów w pewnej mierze powinny zależeć od możliwości słuchowych, manualnych, zdrowotnych i warunków domowych. Głównym celem oceny winno być oddziaływanie wychowawcze, dlatego czasem warto podwyższyć ocenę uczniowi mniej zdolnemu, lecz pilniejszemu i robiącemu postępy, a obniżyć ocenę uczniowi uzdolnionemu, który nie pracuje systematycznie.